

- κακή ερμηνεία των δηλώσεων του ανααιρεσιόντος και πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ κατά την ερμηνεία της έννοιας «απουσία», όπως χρησιμοποιείται στα άρθρα 57, 59 και 60 του ΚΥΚ·
- πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ κατά την εφαρμογή του άρθρου 60 του ΚΥΚ και
- έλλειψη αιτιολογίας ως προς πλείονες κρίσιμες σκέψεις της ανααιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2010 — Phoenix-Reisen και DRV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-58/10)

(2010/C 113/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Phoenix-Reisen GmbH (Βόννη, Γερμανία) και Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Gerharz, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την κοινοποιηθείσα με έγγραφο της 11ης Δεκεμβρίου 2009 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 20ης Νοεμβρίου 2009, δυνάμει της οποίας η καθής αρνείται να λάβει μέτρα κατά κρατικών ενισχύσεων που χορήγησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανία υπό μορφή χρηματικών καταβολών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες προσβάλλουν την απόφαση της Επιτροπής C(2009) 8707 τελικό, της 19ης Νοεμβρίου 2009 σχετικά με την κρατική ενίσχυση NN 55/2009 — Γερμανία, ενδεχόμενη χορήγηση κρατικής ενίσχυσεως μέσω χρηματικών καταβολών λόγω αφερεγγυότητας του εργοδότη και χρηματοδότησή της. Δυνάμει της εν λόγω αποφάσεως η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τα συγκεκριμένα μέτρα δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η επιχορήγηση αφερεγγυών επιχειρήσεων δεν μπορεί να δικαιολογείται βάσει της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ ⁽¹⁾, καθότι η οδηγία αυτή αποβλέπει αποκλειστικώς στην προστασία των εργαζομένων σε αφερεγγυες επιχειρήσεις και όχι των ιδίων των επιχειρήσεων. Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι, δεδομένης της καθιερωμένης στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας νομικής πρακτικής, οι αφερεγγυες επιχειρήσεις επωφελούνται άμεσα των χρηματικών ποσών λόγω αφερεγγυότητας του εργοδότη. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι παραδείγματα από άλλες χώρες της Κοινότητας καταδεικνύουν ότι είναι δυνατόν να μεταφερθεί η οδηγία 80/987 ΕΟΚ, χωρίς να επιχορηγούνται παράλληλα οι ανταγωνιστές κατά αθέμιτο τρόπο.

⁽¹⁾ Οδηγία 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Οκτωβρίου 1980 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών Μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (ΕΕ L 283, σ. 23).

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Φεβρουαρίου 2010 η Brigitte Zangerl-Posselt κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως στις 30 Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-83/07, Zangerl-Posselt κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-62/10 P)

(2010/C 113/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Brigitte Zangerl-Posselt (Merzig, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Paulmann, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

- να αποφανθεί το ίδιο επί της διαφοράς και, κατά το αίτημα της ανααιρεσίουσας πρωτοδικώς, να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AST/27/06 της 25ης Ιουλίου 2007 — η οποία κατόπιν υποβολής ενστάσεως επικυρώθηκε με απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2007 — δυνάμει της οποίας η ανααιρεσίουσα δεν έγινε δεκτή στις πρακτικές και προφορικές εξετάσεις του εν λόγω διαγωνισμού.